

ความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ภายใต้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Challenges in Teaching and Learning English by Using Teaching Methodology - Communicative Language Teaching (CLT) under the Common European Framework of Reference (CEFR) at Phranakhon Rajabhat University

พลิสา สุนทรเสวต^{1*}

Palisa Suntornsawate^{1*}

Received: 24 May 2024

Revised: 12 September 2024

Accepted: 1 October 2024

Abstract

Thailand has reformed several English language curricula over the last twenty years, all of which have failed to lift the standard of Thai students' English proficiency at all levels. In 2014, the Ministry of Education adopted the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) to improve the standard of English learning and teaching at schools in Thailand. This education policy change affects the communication and perception of English teachers in public high schools. This also affected English teaching and learning at the university level. An interesting issue in reforming the English curriculum this time is the extent of understanding the CEFR levels by English language teachers in higher education about what the CEFR is and how they view its effect on them and their teaching. The factors that influence teachers' attitudes and levels of support for the introduction of CEFR levels and the effectiveness of the channels and mechanisms used to communicate English language teaching policy are investigated.

This article focused on the present use of CEFR levels for language proficiency in education and English competency of Phranakhon Rajabhat University. The author of the article aims to explore important issues regarding the meaning and scope of CEFR levels, the

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

* ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: palisasuntornsawate@gmail.com)

necessity of the CEFR, the English competency of undergraduate students of Phranakhon Rajabhat University, and the challenges of providing English teaching and learning through the use of Communicative Language Teaching (CLT).

Keywords: *Common European Framework of Reference for Languages, The Standards of English Language Teaching, Communicative Language Teaching*

บทคัดย่อ

ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ดำเนินการปฏิรูปหลักสูตรภาษาอังกฤษหลายครั้ง แต่พบว่าทุกครั้งยังไม่สามารถยกระดับมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในทุกระดับชั้นได้ ในปี พ.ศ.2557 กระทรวงศึกษาธิการได้นำกรอบอ้างอิงด้านภาษาของสหภาพยุโรป (Common European Framework of Reference: CEFR) มาใช้เพื่อปรับปรุงมาตรฐานการเรียนรู้และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ ในประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงนโยบายการศึกษานี้มีผลต่อการสื่อสารและการรับรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมของรัฐ และแน่นอนย่อมส่งผลถึงผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยด้วย ประเด็นที่น่าสนใจในการปฏิรูปหลักสูตรภาษาอังกฤษในครั้งนี้คือระดับความเข้าใจของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาว่า CEFR คืออะไร และมองว่า CEFR ส่งผลต่อตัวพวกเขาและการสอนของพวกเขาอย่างไร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของครูและระดับการสนับสนุนสำหรับการแนะนำ CEFR และประสิทธิผลของช่องทาง และกลไกที่ใช้ในการสื่อสารนโยบายการสอนภาษาอังกฤษ

บทความนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอการใช้กรอบอ้างอิงความสามารถด้านภาษาแห่งสหภาพยุโรป สำหรับความสามารถทางภาษาในด้านการศึกษา และความสามารถทางภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในระดับปานกลาง ผู้เขียนบทความมุ่งหวังที่จะสำรวจประเด็นอันสำคัญ ได้แก่ ความหมายและขอบข่ายกรอบอ้างอิงความสามารถด้านภาษาแห่งสหภาพยุโรป ความจำเป็นของกรอบอ้างอิงความสามารถด้านภาษาแห่งสหภาพยุโรป สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร Communicative Language Teaching (CLT) ภายใต้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำสำคัญ: *กรอบอ้างอิงความสามารถด้านภาษาแห่งสหภาพยุโรป, มาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*

บทนำ

ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 53 ในกลุ่มประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาจำนวน 80 ประเทศ ตามแบบทดสอบภาษาอังกฤษ (Education First Standard English Test) (Foley, 2019) ด้วยคะแนน 49.78 ซึ่งจัดว่ามีความสามารถต่ำ ตามที่รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการของไทยระบุว่า ครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทยจำนวน 40,000 คน ได้รับการทดสอบโดยใช้มาตรฐาน Cambridge English มีครูสอนภาษาอังกฤษจำนวนเพียง 6 คนเท่านั้นที่ทำคะแนนได้ที่ระดับ C ซึ่งแสดงถึงความคล่องแคล่ว ครูจำนวน 350 คน ทำคะแนนที่ระดับ B หรือระดับกลาง ในขณะที่ครูส่วนใหญ่อยู่ในระดับเริ่มต้น อย่างไรก็ตาม ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการสื่อสารระหว่างประเทศสำหรับผู้คนจากทั่วทุกมุมของโลก เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยในการรับมือและปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2557 สถาบันสอนภาษาอังกฤษ (English Language Institute) ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education) ได้ประกาศนโยบายที่ใช้เป็นพื้นฐานทั้งหมดของแง่มุมต่าง ๆ ของการปฏิรูปหลักสูตรภาษาอังกฤษในกรอบ CEFR ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเทียบกับคุณภาพของผู้เรียนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Ministry of Education, 2008) ซึ่งนโยบายดังกล่าวแตกต่างจากการปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ซึ่งใช้กรอบ CEFR ทั้งหมดมาเป็นเกณฑ์ในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาผู้สอนรวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ บริบทของการแนะนำ CEFR ในภูมิภาคนี้อาจแตกต่างกันมาก ดังตัวอย่างที่ประเทศไทยแสดงให้เห็นว่า ระดับภาษาอังกฤษที่ยังย่ำแย่ ครูที่ได้รับการฝึกอบรมที่ไม่ดีนัก นักเรียนที่มีแรงจูงใจไม่ดี และโอกาสที่หาได้ยากสำหรับนักเรียนที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (Dhanasobhon, 2006) เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการพัฒนาการศึกษาภาษาอังกฤษนั้นอยู่ในหลักการที่ว่า CEFR ไม่ได้นำเสนอวิธีแก้ปัญหาแบบสำเร็จรูป แต่จะต้องปรับให้เข้ากับข้อกำหนดของบริบทเฉพาะ

ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (Pattaradechakul, Daungkaew, Chongchaoen, & Ritcharoon, 2023) หากแต่การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ยังไม่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร และแม้ว่าจะมีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมาหลายครั้ง เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น Commission on Higher Education (2024) ได้ออกประกาศเรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาภาษาอังกฤษในนักศึกษาให้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายเป้าหมาย รวมถึงแผนดำเนินการในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของบัณฑิตให้มีความพร้อมทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารที่ใช้การได้ จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้กลายเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่นำระบบเกณฑ์มาตรฐาน Common European Framework of Reference (CEFR) มาใช้เพื่อติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษาใน

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจาก CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นกรอบการทำงานในการกำหนดระดับความสามารถทางภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ในการทดสอบและการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นผู้เขียนจึงขอเสนอเนื้อหาในความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ภายใต้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อเป็นการให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความสำคัญของ CEFR
2. เหตุผลที่ CEFR มีประโยชน์ต่อครูผู้สอน นักศึกษา และสถาบันการศึกษา
3. CEFR และการจัดมาตรฐานการสอนภาษาอังกฤษ
4. ผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้การสอนแบบ CLT
5. แนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิง CEFR
6. ความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ภายใต้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ความสำคัญของ CEFR

เพื่อวิเคราะห์เทศสถานะของแรงงานข้ามชาติในสังคมปิตาธิปไตยที่ปรากฏในเรื่องเล่าร่วมสมัยและภาพยนตร์ไทยในบริบทโลกาภิวัตน์ พ.ศ. 2554 - 2564

CEFR หรือ Common European Framework of Reference for Languages เป็นมาตรฐานสากลที่ใช้ในการวัดและอธิบายระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ A1 (เริ่มต้น) จนถึง C2 (เชี่ยวชาญ) ความสำคัญของ CEFR มีดังนี้

1. มาตรฐานสากล

CEFR ช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนมีเกณฑ์วัดระดับภาษาอย่างชัดเจนและเป็นที่ยอมรับทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการเรียนการสอนหรือการประเมินผล CEFR ได้รับการพัฒนาโดยสภายุโรป (Council of Europe) ในช่วงสองทศวรรษ ฉบับร่างสุดท้ายได้รับการตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2544 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีมาตรฐานเชิงพรรณนาซึ่งจะช่วยให้สามารถเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาในภาษาต่าง ๆ ได้ ซึ่งเป็นข้อพิจารณาที่เกี่ยวข้องในสหภาพยุโรปที่มีตลาดแรงงานภายในและภาษาราชการจำนวน 27 ภาษา (North, 2007) CLT เป็นแนวทางที่เกิดขึ้นร่วมกับการพัฒนา CEFR แต่เอกสารสหภาพยุโรป (CoE) และนักพัฒนา CEFR ระบุว่ากรอบการอ้างอิงไม่ได้มุ่งเน้นหรือเจาะจงวิธีการสอนใด (North, 2008)

ตามรายงาน CEFR ได้จัดเตรียมพื้นฐานร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตร สื่อการสอน ข้อสอบ และแนวทางหลักสูตรสำหรับการศึกษาภาษา (Council of Europe 2001) นักวิจัยและนักการศึกษาในสาขาการศึกษาภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองชี้ให้เห็นถึงข้อดีหลายประการของ CEFR เมื่อนำไปใช้กับประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (English as Foreign Language: EFL) หรือประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language: ESL) (Lee & Kim, 2009; Jeon & Kim, 2018) นักวิจัยยืนยันว่า CEFR กระตุ้นให้ประเทศในยุโรปที่มีภูมิหลังทางสังคมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันใช้ CEFR เป็นข้อมูลอ้างอิงทั่วไปสำหรับภาษาต่าง ๆ เนื่องจาก CEFR ได้ให้คำอธิบายในระดับโลกและคำอธิบายความสามารถ (Can-do Descriptor) แก่ครูสอนภาษาและผู้เรียน คำอธิบายเหล่านี้ทำให้พวกเขาทราบอย่างชัดเจนว่าพวกเขามีความสามารถอะไรกับภาษาเป้าหมายได้ตามแต่ละระดับ

CEFR เป็นกรอบมาตรฐานที่ใช้วัดระดับความสามารถทางภาษา ซึ่งฉบับล่าสุดในปี ค.ศ. 2018 เรียกกันว่า CEFR Companion Volume ได้มีการปรับปรุงและเพิ่มเติมเนื้อหาหลายประการที่สำคัญ ดังนี้

1. มีคำอธิบายที่หลากหลายมากขึ้น มีการเพิ่มคำอธิบาย (Descriptors) ที่ครอบคลุมมากขึ้นในหลายทักษะ เช่น การสื่อสารผ่านการเขียน การสื่อสารทางดิจิทัล การพูดและการโต้ตอบระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งช่วยสะท้อนถึงการใช้ภาษาที่มีความทันสมัยมากขึ้น

2. การรวมความสามารถทางด้านการเป็นพหุภาษา CEFR ฉบับนี้ให้ความสำคัญกับความสามารถในการสื่อสารในหลายภาษา (Plurilingualism) โดยเน้นถึงความสามารถในการใช้ภาษาที่หลากหลายของผู้เรียน แทนที่จะมุ่งเน้นเฉพาะการพัฒนาภาษาใดภาษาหนึ่งให้สมบูรณ์

3. การเรียนรู้และการสอนในรูปแบบใหม่ มีการนำเสนอวิธีการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นและปรับตัวให้เข้ากับผู้เรียน เช่น การเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การสนับสนุนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4. ทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย เพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับการสื่อสารในสถานการณ์ใหม่ ๆ เช่น การสื่อสารในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย หรือการสื่อสารในที่ทำงาน ทำให้กรอบ CEFR นี้สามารถนำไปใช้กับการเรียนรู้ภาษาในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น

5. การขยายคำอธิบายระดับ แม้ว่าจะยังคงมีการแบ่งระดับ A1, A2, B1, B2, C1, และ C2 เหมือนเดิม แต่คำอธิบายระดับต่าง ๆ มีการขยายและละเอียดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการวัดความสามารถของผู้เรียนได้ชัดเจนขึ้น

CEFR ฉบับปี ค.ศ. 2018 นี้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารที่ทันสมัย และเป็นจริงในชีวิตประจำวันมากขึ้น และช่วยให้การวัดระดับความสามารถทางภาษามีความละเอียดและครอบคลุมมากขึ้น

2. การวางแผนการเรียนการสอน

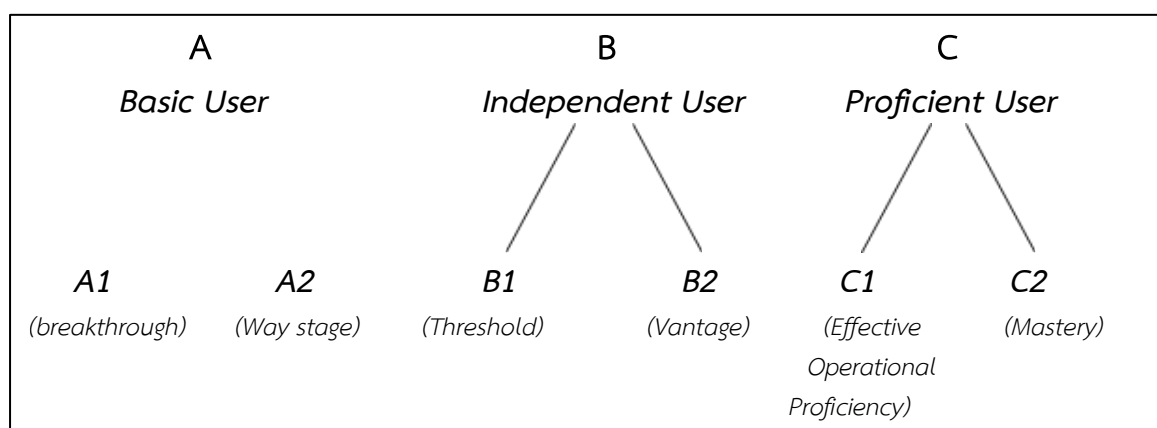
CEFR ช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมตามระดับความสามารถของผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากการวิจัยและการศึกษาด้านภาษาที่ดำเนินการตั้งแต่ช่วงทศวรรษ

ที่ 1980 ถึง 1990 สภาแห่งยุโรปได้ตีพิมพ์ “กรอบอ้างอิงของ Common Europe สำหรับภาษา การเรียนรู้ การสอน การประเมิน” ในปี ค.ศ. 2001 (Lee & Kim, 2009) CEFR มอกระดับความสามารถ ความครอบคลุม ตลอดจนคำอธิบายแก่ผู้เรียนภาษา และมีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อการออกแบบหลักสูตร (Council of Europe, 2001) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง CEFR กำหนดเป้าหมาย เนื้อหา วิธีการ และระดับในการเรียนรู้ภาษาและกำหนดมาตรฐานวัตถุประสงค์ในด้านการศึกษาภาษาต่างประเทศเพื่อให้ประเทศที่มีพื้นฐานภาษาต่างกันได้รับการยอมรับและรับรองความถูกต้องร่วมกัน (Jeong, 2014)

กรอบอ้างอิงทางภาษาระดับโลกที่มีระดับการอ้างอิงทั่วไปสรุปได้จากคลังที่มี “คำอธิบายหรือรายละเอียดที่ใช้เป็นตัวอย่างเพื่อแสดงถึงระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียน” หรือ “Illustrative Descriptors” ที่พัฒนาขึ้นในโครงการวิจัยของ CEF (Council of Europe, 2001) คำอธิบายประกอบจะแสดงเป็นคำสั่ง Can-Do คำอธิบายมีไว้สำหรับสามประเภทหลัก เช่น กิจกรรมการสื่อสาร สถานะการสื่อสาร และความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสาร หมวดหมู่ย่อยสามารถแสดงไว้ในคำอธิบายในกรอบการทำงานใน CEFR (Council of Europe, 2001) ประการแรก กิจกรรมการสื่อสารมีหมวดหมู่ย่อยสามหมวดหมู่ เช่น การรับ การโต้ตอบ และการผลิต ประการที่สอง กลยุทธ์การสื่อสารมีสี่หมวดหมู่ย่อย เช่น กลยุทธ์สำหรับการรับ การโต้ตอบ การผลิต และข้อความ ประการที่สาม ความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารมีสามประเภทย่อย เช่น ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ทางสังคม และความสามารถเชิงปฏิบัติ

3. การประเมินผล

ผู้เรียนสามารถประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองได้จากระดับ CEFR ทำให้รู้ว่าควรพัฒนาตนเองในด้านใดและอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับมาตรฐาน กรอบอ้างอิงทางภาษาระดับโลกนำเสนอ “ระดับการอ้างอิงทั่วไป” Common Reference Levels (Council of Europe, 2001) ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้กับบริบทที่แตกต่างกัน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 Global scale

ที่มา: Council of Europe (2001)

กรอบอ้างอิงทางภาษาระดับสากลในภาพที่ 1 รวมคำอธิบายในแต่ละระดับการอ้างอิงทั่วไปในย่อหน้าเดียวแบบองค์รวม ดังในตารางที่ 1 ระดับภาษาทั้งหกระดับ ตั้งแต่ A1 ถึง C2 สามารถแบ่งออกเป็นระดับย่อยเพิ่มเติมตามความสามารถของผู้เรียนภาษาในแต่ละบริบทที่แตกต่างกัน เช่น A1.2 หรือ A2.2 เป็นต้น ความยืดหยุ่นนี้ช่วยให้ครูสอนภาษาสามารถสร้างคำอธิบายขึ้นมาใหม่ตามระดับการอ้างอิงทั่วไป

ตารางที่ 1 Descriptors as common references for each level

ระดับ	คำอธิบายระดับความสามารถของ CEFR
A1	สามารถเข้าใจและใช้สำนวนในชีวิตประจำวันที่คุ้นเคย และวลีพื้นฐานที่มุ่งตอบสนองความต้องการที่เป็นรูปธรรม สามารถแนะนำตนเองและผู้อื่น และสามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนบุคคล เช่น สถานที่อาศัย คนที่รู้จัก และสิ่งของที่เรามี สามารถโต้ตอบด้วยวิธีง่าย ๆ โดยที่อีกฝ่ายพูดช้า ๆ ชัดเจน และพร้อมที่จะช่วยเหลือ
A2	สามารถเข้าใจประโยคและสำนวนที่ใช้อยู่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่เกี่ยวข้องทันที (เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลครอบครัวขั้นพื้นฐาน การซื้อของ ภูมิศาสตร์ท้องถิ่น การจ้างงาน) สามารถสื่อสารในงานที่เรียบง่ายและเป็นกิจวัตรโดยต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ง่ายและโดยตรงในเรื่องที่คุ้นเคยและกิจวัตร สามารถอธิบายแง่มุมต่าง ๆ ของภูมิหลังของบุคคล สภาพแวดล้อม และเรื่องต่าง ๆ ในสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนได้ด้วยคำศัพท์ง่าย ๆ
B1	สามารถเข้าใจประเด็นหลักของข้อมูลมาตรฐานที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องที่คุ้นเคยซึ่งมักพบบ่อย ๆ ในการทำงาน โรงเรียน ยามว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ส่วนใหญ่ที่อาจเกิดขึ้นขณะเดินทางในพื้นที่ที่ใช้ภาษาพูดได้ สามารถสร้างข้อความเชื่อมโยงง่าย ๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือเป็นความสนใจส่วนตัวได้ สามารถบรรยายประสบการณ์และเหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง และความทะเยอทะยาน พร้อมทั้งให้เหตุผลและคำอธิบายสั้น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นและแผนงานได้
B2	สามารถเข้าใจแนวคิดหลักของข้อความที่ซับซ้อนในหัวข้อที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม รวมถึงการอภิปรายทางเทคนิคในสาขาที่เชี่ยวชาญ สามารถโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ ซึ่งทำให้การโต้ตอบกับเจ้าของภาษาเป็นไปได้โดยไม่เกิดความตึงเครียดกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง สามารถสร้างข้อความที่มีรายละเอียดชัดเจนในหัวข้อต่าง ๆ ที่หลากหลาย และอธิบายมุมมองเกี่ยวกับประเด็นเฉพาะเรื่องโดยให้ข้อดีและข้อเสียของตัวเลือกต่าง ๆ
C1	สามารถเข้าใจข้อความที่ยาวและซับซ้อนได้หลากหลาย และเข้าใจความหมายโดยนัยได้ สามารถแสดงออกได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องค้นหาสำนวนที่ชัดเจนมากนัก สามารถใช้ภาษาได้อย่างยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพเพื่อวัตถุประสงค์ทางสังคม วิชาการ และวิชาชีพ สามารถสร้างข้อความที่ชัดเจน มีโครงสร้างดี และมีรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อที่ซับซ้อน แสดงการเรียบเรียงข้อมูลแบบต่าง ๆ ตัวเชื่อม และคำสันธานที่ใช้เชื่อมระหว่างประโยค
C2	สามารถเข้าใจทุกสิ่งที่ได้ยินหรืออ่านได้อย่างง่ายดาย สามารถสรุปข้อมูลจากแหล่งคำพูดและลายลักษณ์อักษรต่าง ๆ สร้างข้อโต้แย้งและเรื่องราวขึ้นมาใหม่ในการนำเสนอที่สอดคล้องกัน สามารถแสดงออกได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่วและแม่นยำ สามารถแยกแยะความหมายได้ละเอียดยิ่งขึ้น แม้ในสถานการณ์ที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น

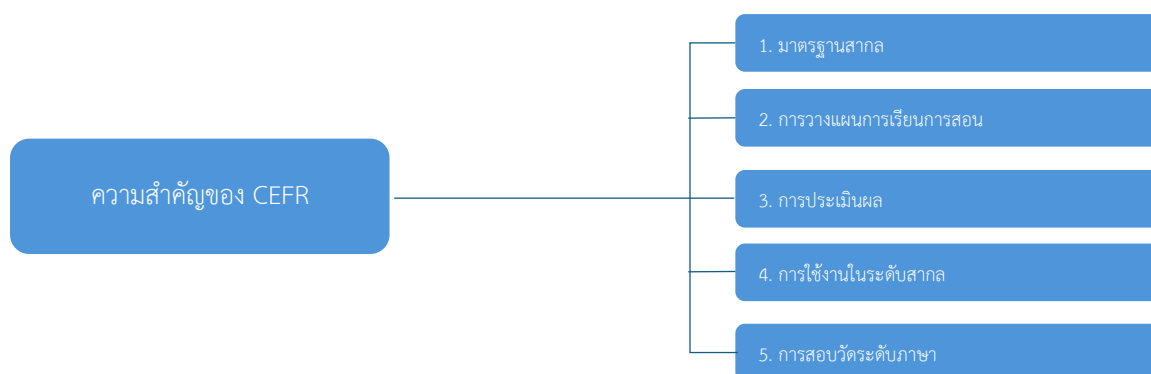
4. การใช้งานในระดับสากล

ระดับ CEFR ใช้ในหลายประเทศและองค์กรทั่วโลก เช่น การสมัครงาน การขอวีซ่า หรือการศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีเอกสารที่สามารถใช้อ้างอิงได้ในระดับสากล ด้วยมาตรฐานเดียวกันในการวัดระดับความสามารถทางภาษา ทำให้การย้ายประเทศเพื่อการศึกษา การทำงาน หรือการขอวีซ่าทำได้ง่ายขึ้น เพราะสามารถนำผลประเมินไปใช้ได้หลายประเทศ

5. การสอบวัดระดับภาษา

การสอบภาษาอังกฤษที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง เช่น TOEFL, IELTS, Cambridge English Test มักใช้มาตรฐาน CEFR เป็นเกณฑ์อ้างอิงในการวัดผล ดังที่ Kulsiri (2006) และ Sae-Lao (2013) ได้แสดงให้เห็นในการวิเคราะห์การปฏิบัติการศึกษา การยืนยันนโยบายดังกล่าว ซึ่งเป็นคำที่มีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับ Steiner-Khamsi ซึ่งจริง ๆ แล้วแย้งว่านโยบายการศึกษาถูกยืมมาจากประเทศอื่น ไม่ใช่เพราะดีกว่า แต่เนื่องจากวาระทางการเมืองที่ซ่อนอยู่ (Steiner-Khamsi, 2006) จึงเป็นแนวทางปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับในด้านการศึกษาของไทย ในกรณีของ CEFR ประเทศไทยได้ร่วมกับประเทศอื่น ๆ มากมายในการรับและปรับใช้กรอบการทำงาน โดยมีมุมมองในการปฏิรูปหลักสูตรภาษาอังกฤษและกลไกการประเมิน

จากแนวโน้มการนำ CEFR ไปใช้ในหลายประเทศสำหรับหลักสูตรและการประเมินภาษา Choi (2010) คาดว่าประเทศต่าง ๆ จะนำกรอบการทำงานนี้ไปใช้มากขึ้น โดยที่ CEFR ได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องมือที่มีความโปร่งใสและสม่ำเสมอในการจัดหลักสูตร การนำไปปฏิบัติ และการประเมินภาษา ระดับหลักทั้งหกในระดับโลกใน CEFR ช่วยให้นักการศึกษาด้านภาษาสามารถรับรู้และคาดหวังสิ่งที่ผู้เรียนภาษาของตนสามารถทำได้หลังจากจบหลักสูตรภาษาใด ๆ ก็ตาม ความคาดหวังนี้รวมถึงความรู้และทักษะในภาษาทั้งสี่ทักษะที่บูรณาการ และความสามารถโดยรวมในแต่ละทักษะที่แยกจากกัน จากการอ้างอิงถึงมาตรฐานความสำเร็จและระบบเนื้อหาในหลักสูตรระดับชาติของประเทศไทย ซึ่งแตกต่างไปจากผลการวิจัยของ Foley (2019) ที่ระบุว่า เป้าหมายของกรอบอ้างอิง CEFR ในประเทศไทยนั้นยังมุ่งเน้นไปที่ผู้กำหนดนโยบายมากกว่ามุ่งเน้นไปที่ผู้เรียน โดย Foley แนะนำว่า เราต้องปรับปรุงระบบเนื้อหาและการประเมินในหลักสูตรระดับชาติโดยปรับใช้มาตรฐาน CEFR เพื่อให้สามารถบรรลุการนำ CEFR ไปใช้ในระดับโลก Foley ยังกล่าวเพิ่มเติมว่า ปัญหาหลายประการที่ระบุโดยนักวิจัยหลายคนส่งผลกระทบต่อ การนำ CEFR ไปใช้ เช่น การขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเป้าหมายของ CEFR ความกังวลเบื้องต้นในการประเมินทางภาษาสำหรับครูและผู้เรียน การขาดการติดตามผลในแง่ของการฝึกอบรม สื่อการสอน และความเชี่ยวชาญ ผู้เขียนขอเสนอแผนผังเรื่องความสำคัญของ CEFR เพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจมากขึ้น ดังนี้

ภาพที่ 2 The importance of CEFR

ที่มา: ผู้วิจัย

เหตุผลที่ CEFR มีประโยชน์ต่อครูผู้สอน นักศึกษา และสถาบันการศึกษา

ทั้งครูและนักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการอ้างอิง CEFR และสามารถทำได้ทั้งในรูปแบบภาษาอังกฤษหรือโดยการอ่านคำแปลในภาษาของตนเอง ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการประเมินตนเองเพื่อติดตามความก้าวหน้าของตนเอง และสิ่งเหล่านี้จะจัดเตรียมชุดเป้าหมายสำหรับแต่ละทักษะในแต่ละระดับของการเรียนรู้ ผู้เขียนขอเสนอข้อมูลที่แยกเป็นด้าน ๆ ให้ชัดเจนดังนี้

1. ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

ประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของการใช้ CEFR ในฐานะครูก็คือ CEFR จะทำให้ครูเห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นว่า ผู้เรียนในระดับที่กำหนดมีความสามารถด้านใด จากประสบการณ์การสอนของครูเอง ครูจะมีแนวคิดทั่วไปอยู่แล้วว่า ผู้เรียนขั้นพื้นฐานแตกต่างจากผู้เรียนอิสระหรือผู้ชำนาญอย่างไร กล่าวคือ ผู้เรียนระดับเริ่มต้นแทนที่จะเป็นผู้เรียนระดับกลางหรือระดับสูง อย่างไรก็ตาม การระบุความแตกต่างทั้งหมดระหว่างผู้เรียน A2 และผู้เรียน B1 นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย และการทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับปัจจัยซึ่งส่งผลต่อนักเรียนจากระดับ CEFR หนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง ครูสามารถใช้ CEFR เพื่อช่วยกำหนดหลักสูตรการสอนของครูและแจ้งการเลือกหนังสือเรียน และสื่อการสอนอื่นๆ ในชั้นเรียน CEFR ยังจัดเตรียมวัสดุประสงค์ที่เตรียมไว้สำหรับชั้นเรียนของครูอีกด้วย และสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ครูเตรียมพร้อมสำหรับการประเมินสิ้นปี ไม่ว่าจะเป็นการประเมินภายในหรือนำไปสู่การรับรองภายนอก คณะกรรมการสอบนานาชาติหลายแห่งใช้ CEFR เพื่อกำหนดขอบเขตของการทดสอบในแต่ละระดับ

2. ประโยชน์ต่อนักศึกษา

Bunching, Kraithong, Singhasuwan, and Buddharat (2021) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการรับรู้และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความสำคัญและการเข้าถึงนโยบายและแนวปฏิบัติในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความเข้าใจต่อนโยบายด้านภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยและต่อกรอบอ้างอิง CEFR ในด้านความหมาย ความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกันในแต่ละระดับ นักศึกษาเห็นประโยชน์ในการเข้าร่วมโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษ และการนำมาประยุกต์ใช้ในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่า การนำนโยบายด้านพัฒนาภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ตรงต่อความคาดหวังและความต้องการของนักศึกษา

Pomin and Srinongyang (2020) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการสอนผ่านเว็บไซต์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของการประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บไซต์ และเพื่อสร้างความตระหนักและพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR สูงขึ้น โดยส่วนใหญ่ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR ที่ระดับ A1 ขึ้นไป และความตระหนักและการพัฒนาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

3. ประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษา

Lee (2020) กล่าวว่า ความสนใจและความกระตือรือร้นทั่วโลกในการปรับตัวและการนำ CEFR ไปใช้เพิ่มมากขึ้นเมื่อพิจารณาจากความสนใจทั่วโลก ประเด็นที่ว่า CEFR จะสามารถนำมาใช้กับหลักสูตรภาษา และการประเมินได้หรือไม่และอย่างไร จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ภายในบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ยังมีความสนใจเพิ่มขึ้นในการปรับใช้ และนำ CEFR ไปใช้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถพบได้ผ่านการวิจัยทางวิชาการ การศึกษาเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสำรวจ โดยมุ่งเน้นไปที่แง่มุมเชิงบวกของ CEFR ในการนำไปประยุกต์ใช้กับหลักสูตรและการประเมินระดับมหาวิทยาลัย

CEFR ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักสูตรภาษาและเครื่องมือกำหนดมาตรฐานที่มีความถูกต้องสูง ซึ่งชี้แนะประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ให้นำ CEFR ไปใช้อย่างกว้างขวาง ในด้านการทดสอบภาษา ระดับความสามารถทางภาษาสอดคล้องกับ CEFR ในหลายประเทศ (Hwang, 2016) ตัวอย่างเช่น ญี่ปุ่นได้พัฒนา CEFR-J โดยเน้นที่บริบทของญี่ปุ่นและระดับภาษาของผู้เรียน จีนและไต้หวันได้เริ่มสำรวจการบังคับใช้ CEFR กับบริบทของตนแล้ว (Hwang, 2016) สำหรับประเทศไทย ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชาติในปัจจุบันได้ถูกนำมาพิจารณาแก้ไขควบคู่ไปกับแนวปฏิบัติทั่วไป ถึงเวลาแล้วที่ผู้กำหนดนโยบายด้านภาษาและนักการศึกษาจะต้องพิจารณาเหตุผลของการใช้ CEFR โดยการวิเคราะห์ขอบเขตหลักสูตรหลักก่อนหน้านี้ เช่น ระบบเนื้อหาและมาตรฐานความสำเร็จ แทนที่จะเป็นหัวข้อที่เฉพาะเจาะจง โดยทั่วไปอาจเกิดคำถามว่า CEFR สามารถนำไปใช้กับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษของประเทศไทยได้หรือไม่ หากใช่ ระดับความสามารถใดใน CEFR จะนำไปใช้กับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้อย่างไร พร้อมทั้งพยายามหาคำตอบผ่านการวิเคราะห์งานวิจัยที่ผ่านมาเรื่อง CEFR เชื่อมโยงกับหลักสูตรระดับชาติ

กระทรวงอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาชั้นอุดมศึกษาขึ้นเพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและทักษะตามที่กำหนด การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญเพื่อการเรียนรู้รอบความคิด หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาอาจารย์รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

CEFR และการจัดมาตรฐานการสอนภาษาอังกฤษ

เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ประเทศไทยมีประวัติค่อนข้างสั้นในแง่ของมาตรฐานในวิชาชีพครูสอนภาษา จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2555 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยของรัฐลำดับต้นของประเทศไทยที่นำระบบเกณฑ์มาตรฐาน Common European Framework of Reference (CEF หรือ CEFR) มาใช้อย่างไม่เป็นทางการในการติดตามความก้าวหน้าทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในขณะที่ความ

นิยมของการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษเชิงพาณิชย์ระดับสูง เช่น TOEIC, IELTS และ TOEFL แสดงให้เห็นความต้องการที่เพิ่มขึ้นสำหรับมาตรฐานการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลในประเทศไทยมาเป็นเวลานาน (Hawes & Atthaphonphiphat, 2020)

จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2557 ในที่สุดกระทรวงศึกษาธิการของไทยได้ประกาศนำเป้าหมายความสามารถตาม CEFR มาใช้กับนักเรียนไทยทั่วประเทศ แม้มีเสียงคัดค้านจากบางประเทศสำหรับการนำมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลมาใช้ สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่าการนำหลักสูตรที่มีมาตรฐานมาใช้ให้บรรลุผลนั้นไม่เพียงแต่เต็มไปด้วยความท้าทายที่หนักล้นเท่านั้น แต่ยังไม่ใช่ว่าครอบคลุมสำหรับปัญหาหลายอย่างที่เผชิญอยู่ อาทิ วิชาชีพสอนภาษาของประเทศ และหากไม่ปฏิบัติอย่างถูกต้อง อาจยิ่งทำให้ปัญหารุนแรงขึ้น (Office of the Basic Education Commission, 2014)

เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรระดับชาติ นักวิจัยในสาขาการศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจึงเสนอแนะให้มีการนำจุดแข็งของ CEFR ไปใช้งาน การทบทวนการวิจัยแสดงให้เห็นว่าจุดแข็งหลายประการของ CEFR ได้รับการแนะนำให้นำไปใช้กับหลายด้าน แต่ข้อเสนอแนะหลักของการวิจัยนั้นจำกัดอยู่เพียงบางด้าน เช่น มาตรฐานความสำเร็จ ครูสอนภาษาควรได้รับการยอมรับว่าจุดแข็งของ CEFR สามารถนำไปปรับใช้กับบริบทภาษาไทยได้ อย่างไรก็ตาม การนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้โดยไม่มีการดัดแปลงใด ๆ ถือเป็นเรื่องไร้เหตุผล ตัวอย่างเช่น คำอธิบายใน A1 และ B2 สามารถนำมารวมกันและแก้ไขเพื่อนำไปใช้กับระดับเดียวกันในโรงเรียนประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาที่เหมาะสมกับระดับความเชี่ยวชาญของผู้เรียนภาษาไทย และควรคำนึงว่า CEFR เป็นเพียงข้อมูลอ้างอิง ซึ่งหมายความว่าไม่ใช่วิธีการพัฒนาหรือประเมินหลักสูตรที่สมบูรณ์ (Lee, 2020)

Charttrakul and Damnet (2021) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของ CEFR และการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดนโยบายยกระดับและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยให้สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยใช้กรอบอ้างอิง CEFR กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี รหัสปี พ.ศ. 2559 เป็นครั้งแรก ซึ่งนโยบายนี้ส่งผลกระทบบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศที่มีบทบาทและความรับผิดชอบหลักในการผลิตครูสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการประยุกต์ CEFR ในวิธีการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่านี่อาจเป็นปัญหาได้ จากแบบสอบถาม แม้ว่าผลการวิจัยโดยรวมจะแสดงให้เห็นว่า ระดับวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของ CEFR ช่วยให้ผู้มีความยืดหยุ่นในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน แต่การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการบังคับใช้ CEFR ทั้ง 6 ระดับ เขาอธิบายว่านักศึกษาของเขาใช้ภาษาอังกฤษได้ไม่ดี โดยเฉพาะทักษะการเขียน

Ketamon, Pomduang, Phayap, and Hanchayanon (2018) กล่าวว่า ด้วยความตั้งใจที่จะปฏิรูปคุณภาพการศึกษาและความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติของโรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกภูมิภาค ดังนี้

1. เพื่อสำรวจระดับการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู
2. เพื่อพัฒนา ติดตาม และช่วยเหลือครูเพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนการสอน
3. เพื่อสร้างกลไกในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน
4. เพื่อจัดให้มีช่องทางการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู

ขั้นตอนเหล่านี้จะช่วยให้แน่ใจว่าครูสอนภาษาอังกฤษจะมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และสามารถไปถึงระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษได้ ภายใต้นโยบายของรัฐบาล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แบ่งระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษออกเป็น 6 ระดับตามเกณฑ์มาตรฐาน CEFR เพื่อประเมินระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษ (Office of the Basic Education Commission, 2014) โดยการจัดมาตรฐานการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ควรดำเนินการตามภาพที่ 3 ดังนี้

ภาพที่ 3 Conceptual framework of teaching and learning English under CEFR
ที่มา: Office of the Basic Education Commission (2014)

กรอบแนวคิดการเรียนรู้และการสอนภาษาอังกฤษภายใต้มาตรฐาน CEFR ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นการนำหลักเกณฑ์สากลมาใช้ในการประเมินและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้นำกรอบนี้มาใช้ในระบบการศึกษา ประกอบด้วย 1) นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ 2) มาตรฐานคุณภาพผู้เรียนตามกรอบ CEFR 3) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 4) การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา 5) กิจกรรมการเรียนการสอน 6) การประเมินผล นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการนำกรอบ CEFR เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาหลักสูตร

การสอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ตลอดจนการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนจะมีทักษะการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

การประยุกต์ใช้กรอบ CEFR ทำให้การวัดผลและการประเมินผลความสามารถทางภาษาเป็นไปอย่างชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

Zaki and Darmi (2021) กล่าวว่า CEFR เป็นมาตรฐานสากลที่จัดตั้งขึ้นโดยทั่วไปสำหรับการแสดงความสามารถทางภาษา นอกจากนี้ยังได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในยุโรปและกำลังได้รับการยอมรับทั่วโลกมากขึ้น ปัจจุบันได้รวมเข้ากับระบบการศึกษาของมาเลเซียแล้ว CEFR ให้คำอธิบายอย่างละเอียดว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองมีความสามารถอะไรบ้างในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในระดับความสามารถทั้งหกระดับ

ผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้การสอนแบบ CLT

ด้วยรัฐบาลมีนโยบายด้านการศึกษาและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยจัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากล และก้าวทันโลก เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป (Commission on Higher Education, 2016) ในปี พ.ศ.2559 กระทรวงศึกษาธิการประกาศเรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาโดยให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษามีความพร้อมทั้งวิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารในระดับใช้งานได้ (Working Knowledge) สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตรระดับปริญญาตรีสี่ปี พุทธศักราช 2566 ของนักศึกษาที่มาจากทุกคณะและทุกสาขาวิชามีจำนวนสามรายวิชา ดังนี้ 1) ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 (รายวิชาบังคับของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป) 2) ภาษาอังกฤษเฉพาะสำหรับสาขาวิชา 1 3) ภาษาอังกฤษเฉพาะสำหรับสาขาวิชา 2

จากที่กล่าวมาข้างต้น ในปี พ.ศ. 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงมีประกาศ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษและการทดสอบระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู ตามประกาศได้ระบุว่า เพื่อให้บัณฑิตวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีคุณภาพตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562 เรื่องการประกันคุณภาพและการประเมินคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และการให้สถาบันจัดทำแผนระยะสั้นและระยะยาวในการยกระดับคุณภาพภาษาอังกฤษ

ของผู้เรียนให้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่สถาบันกำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2559 (Commission on Higher Education, 2016) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงกำหนดมาตรฐาน ความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสำเร็จการศึกษา และแนวทางการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยการฝึกหัดครูไว้ดังนี้ สำหรับนักศึกษาทั่วไป นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาต้องมีคะแนนภาษาอังกฤษ เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR หรือ ไม่ต่ำกว่า B1 ตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ

นอกจากนั้น ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนในรายวิชา 0010203 ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นวิชาภาษาอังกฤษในวิชาการศึกษาทั่วไป โดย ปกติแล้วนักศึกษาต้องเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษนี้เป็นวิชาแรกก่อนที่จะเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่เป็น รายวิชาแกนของหลักสูตร ตามรายงานผลคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในการ สอบปลายภาค ระดับผลคะแนนที่ได้มากที่สุดคือ B จำนวน 216 คน เมื่อดูจากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 1,107 คน ที่ลงทะเบียนในวิชานี้ คิดเป็น 19.51% ระดับผลคะแนนที่รองลงมาคือ A จำนวน 204 คน คิดเป็น 18.43% และมีนักศึกษาที่ได้เกรด E จำนวนเพียง 18 คน คิดเป็น 1.63% กล่าวโดยสรุป มีนักศึกษาที่สอบผ่านวิชานี้ 98.37% ซึ่งวิชานี้ใช้หนังสือเรียนของสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ชื่อว่า EVOLVE อยู่ในระดับ CEFR คือ A2 (Junwanna, 2023)

ผู้เขียนได้สัมภาษณ์ผู้สอนรายวิชานี้ ประเด็นเกี่ยวกับการสอนแบบ CLT ในรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

“...ได้ใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร CLT ได้สอนทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และ ไวยากรณ์ นอกจากนั้น ได้เน้นการสอนที่เป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นสื่อในการสอน อาทิ การพูดเกี่ยวกับอาหารที่ตนเองชอบ การสั่งอาหารในภัตตาคาร การให้คำแนะนำ การ ให้ข้อเสนอแนะ การขอความคิดเห็น การแสดงความคิดเห็น การอธิบายความเจ็บป่วยและการขอความ ช่วยเหลือ การพูดถึงสิ่งที่เคยทำและสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน การขอร้อง การปฏิบัติตามคำขอร้อง การพูดเกี่ยวกับ สภาพอากาศ การพรรณนาสถานที่ บุคคล และสิ่งของ การถามเส้นทาง และการบอกเส้นทาง”

(Interviewee, interview, 2023, August 27)

ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารที่ดีขึ้น และ ส่งผลให้นักศึกษามีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และได้ระดับผลคะแนนที่ดีตามลำดับ

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือแนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะทางภาษา (Language Skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร (Widdowson, 1978; Canale & Swain, 1980) กล่าวอีกนัยหนึ่ง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ก็ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพียงแต่เน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร จึงเป็นการให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้อง (Accuracy) ด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด (Larsen-Freeman, 2002) อีกทั้งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหมายถึง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง เน้นวิธีการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Instruction: CBI) และการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Instruction: TBI) (Richard, 2006)

กระบวนการประเมินในกระบวนการเรียนรู้และการสอนของภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ช่วยให้ผู้สอนสามารถระบุได้ว่ากระบวนการสอนและผลการศึกษาระดับความสำเร็จหรือไม่โดยพิจารณาจากเกรดเฉลี่ยของผู้เรียน (Putri, Pratolo, & Setiani, 2019) การประเมินเกิดขึ้นในขณะที่ผู้เรียนกำลังประสบกับการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถนำการปรับปรุงและการปรับเปลี่ยนมากมายมาใช้ตลอดกระบวนการเพื่อช่วยผู้เรียนก่อนที่ผลลัพธ์จะออกมา ผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) สามารถกำหนดระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนตามขั้นตอนการประเมิน เมื่อจัดสรรระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนแล้ว ผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถตัดสินใจได้ว่า ผู้เรียนคนใดบ้างที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ (Gultom, 2016) ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาจึงมีแนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อพัฒนาสมรรถนะในการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลต่อไป

แนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิง CEFR

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาโดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่เป็นสากล 5 ด้าน คือ 1) การจัดการเรียนการสอนการฟัง 2) การจัดการเรียนการสอนการพูด 3) การจัดการเรียนการสอนการอ่าน 4) การจัดการเรียนการสอนการเขียน 5) การจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ (Nawong, Moore, & Wichitputcharporn, 2019)

North (2008) ชี้ให้เห็นว่า CEFR มอบโอกาสในการพิจารณาการวางแผนการสอน และการประเมินจากมุมมองที่แตกต่างกัน และศึกษาการเชื่อมโยงของปัจจัยดังกล่าว แม้ว่าจะไม่ใช่วิธีแก้ปัญหาทั้งหมดที่ผู้สอน

ภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครต้องเผชิญอย่างแน่นอน แต่ความเข้าใจที่รอบรู้เกี่ยวกับ CEFR จะเป็นรากฐานที่มั่นคงสำหรับการแก้ไขหลักสูตรในอนาคต เนื่องจากบทความวิจัยจำนวนมากพบข้อบกพร่องร้ายแรงในการนำ CEFR ไปใช้ทั่วทั้งภูมิภาค (Fennelly, 2016; Uri & Aziz, 2018; Foley, 2019) จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้แสดงให้เห็นว่า ความเข้าใจที่เกี่ยวกับกรอบอ้างอิงที่นำเข้ามานี้มีจำกัด หากไม่มีการฝึกอบรมที่เพียงพอ ผู้สอนจะต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการแนะนำกรอบอ้างอิงนี้ด้วยตนเองภายในบริบทที่ขาดการปรึกษาหารือ การสอบที่มีเดิมพันสูง และทรัพยากรการสอนที่เตรียมไว้ในเชิงพาณิชย์มากมายเหลือเฟือ ซึ่งมีงานวิจัยหลายชิ้น เช่น Alderson (2007); Poszytek (2012); Moser (2018) พบว่า บางครั้งทรัพยากรการสอนได้รับการจัดอันดับอย่างน่าสงสัยโดยใช้การกำกับโดยป้ายระบุเกณฑ์มาตรฐาน CEFR

เห็นได้ชัดว่าการยอมรับและการดำเนินการตามความคิดริเริ่มเชิงนโยบายใหม่ ๆ ที่กว้างขวางนั้น จำเป็นต้องมีความเข้าใจและความสามารถในหมู่ผู้ปฏิบัติงานที่จะนำนโยบายไปใช้ จุดเริ่มต้นที่จำเป็นสำหรับการรับประกันความสามารถดังกล่าวคือ จัดให้มีการฝึกอบรมผู้สอนในรูปแบบของการประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การอบรมหลักสูตรระยะสั้น และโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือทางไกล หากโอกาสดังกล่าวไม่พร้อมให้ใช้งาน ผู้ริเริ่มจะต้องตอบสนองต่อแรงจูงใจส่วนบุคคลที่หลากหลายและความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของตน ซึ่งอาจเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้น้อยมากในการบรรลุความสามารถในหมู่สมาชิกของประชากรเป้าหมาย (Hawes & Attthaphonphiphat, 2020)

แนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิง CEFR ตามข้างบนนี้ ผู้เขียนหวังว่า แนวทางดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบายและผู้บริหารที่อาจสะท้อนถึงโครงสร้างและแนวปฏิบัติในการสื่อสารของพวกเขา รวมถึงครูสอนภาษาอังกฤษด้วย เพื่อสะท้อนถึงตำแหน่งของตนเองในกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ในการปฏิรูปภาษาอังกฤษ และความเชี่ยวชาญทางภาษา

ความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ภายใต้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching หรือ CLT) ภายใต้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) นั้นมีความท้าทายหลายประการ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและบริบททางสังคม

CLT เน้นการสื่อสารในสถานการณ์จริง ซึ่งในบางบริบททางสังคมอาจจะไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของผู้เรียน ตัวอย่างเช่น การจำลองสถานการณ์ในห้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในสังคมยุโรป

อาจไม่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยหรือประเทศอื่น ๆ ทำให้การนำ CLT ไปใช้ต้องมีการปรับให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

2. ข้อจำกัดของผู้สอน

ทักษะและความรู้ของผู้สอน เป็นอีกปัจจัยที่สำคัญ เนื่องจากการสอนแบบ CLT ต้องการความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการสื่อสาร ผู้สอนบางคนอาจไม่ถนัดในการใช้เทคนิคนี้ รวมถึงไม่เข้าใจวิธีการประเมินตามเกณฑ์ของ CEFR ทำให้การสอนแบบ CLT อาจไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

3. ทรัพยากรและสื่อการสอน

การขาดแคลนสื่อและทรัพยากรที่เหมาะสมกับการสอนแบบ CLT และตามกรอบ CEFR เป็นอีกหนึ่งปัญหาสำคัญ สื่อการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารต้องมีคุณภาพและเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง แต่ในหลายประเทศ ทรัพยากรเหล่านี้อาจไม่เพียงพอหรือไม่ถูกออกแบบมาให้เหมาะสมกับการประเมินตาม CEFR

4. การประเมินผล

การประเมินผลตามกรอบ CEFR อาจจะซับซ้อนและต้องการเครื่องมือประเมินที่มีความละเอียดและมาตรฐานสูง ผู้สอนบางคนอาจไม่คุ้นเคยกับวิธีการประเมินในรูปแบบนี้ รวมถึงนักศึกษาอาจมีความกดดันในการเรียนเพื่อให้ผ่านเกณฑ์ของ CEFR มากกว่าการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการสื่อสารในชีวิตประจำวันจริง ๆ

5. ทักษะของผู้เรียน

ทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียน เป็นปัจจัยสำคัญในการใช้ CLT หากผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือไม่มั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้แบบ CLT อาจไม่ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างเต็มที่

6. ขนาดห้องเรียน

ขนาดของห้องเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมากอาจทำให้การสอนแบบ CLT ซึ่งต้องการการมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเป็นไปได้ยาก และทำให้การควบคุมกิจกรรมสื่อสารในชั้นเรียนมีความซับซ้อนมากขึ้น

การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ภายใต้กรอบ CEFR มีศักยภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนให้ดีขึ้น การจัดการกับความท้าทายเหล่านี้ต้องอาศัยการปรับตัวของทั้งผู้สอนและนักศึกษา พร้อมทั้งการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา และระบบการศึกษาในการจัดเตรียมทรัพยากรและโอกาสในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ต้องอาศัยการปรับตัวในหลายด้าน ทั้งในเรื่องของบริบท วัฒนธรรม สื่อการสอน ทักษะของผู้สอน และการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

บทสรุป

การนำ CEFR ไปใช้ในระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจะช่วยให้ นักศึกษามุ่งสู่ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ของตนได้ การปฏิรูปการศึกษาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนรุ่นใหม่ที่จะมีความสามารถและอยู่รอดในสังคมโลกาภิวัตน์ โดยทั่วไปแล้ว นักเรียนไทย ถูกคาดหวังให้เรียนภาษาอังกฤษโดยเร็วที่สุด และความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่ควรเป็นอุปสรรค ต่อความสำเร็จในระดับนานาชาติ เพื่อให้เข้าใจภาษา ผู้เขียนอยากมีหน้าตาอีกบานหนึ่งในการมองโลก และ คนรุ่นใหม่ชาวไทยก็ต้องการเช่นกัน ในระยะยาว CEFR จะผลิตคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เป็นอย่างดี ประวัติโดยย่อของการปฏิรูปภาษาอังกฤษในการศึกษาของไทยเผยให้เห็นว่า กลยุทธ์ที่ กระทรวงศึกษาธิการมีการจัดการอย่างดั้นด้นเกิดขึ้นจริง ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกฝ่าย กล่าวโดยสรุป การใช้ CEFR เป็นกรอบสำหรับหลักสูตรใหม่ การเรียนการสอน การผลิตตำราเรียน และการประเมินผลทำให้การพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นการปฏิบัติที่สมบูรณ์ การเลือกกรอบอ้างอิง CEFR ระหว่างประเทศนี้จะช่วยเหลือนคนรุ่นใหม่ในทุกวิถีทางเท่าที่จะจินตนาการได้ โดยบทความนี้จะแหล่งข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในด้านการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปรับปรุง สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นแนวทางโดยตรงสำหรับการพัฒนาคุณภาพของทั้ง นักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และผู้บริหารต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Alderson, J. C. (2007). The CEFR and the need for more research. *The Modern Language Journal*, 91(4), 659-663.
- Bunching, B., Kraithong, P., Singhasuwan, P., & Buddharat, C. (2021). Students' perspectives towards NSTRU policy on English proficiency development project aligned with CEFR. *Suranaree Journal of Social Science*, 15(2), 75-92. [in Thai]
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.
- Charttrakul, K., & Damnet, A. (2021). Role of the CEFR and English teaching in Thailand: A case study of Rajabhat Universities. *Advances in Language and Literary Studies*, 11(2), 82-89.
- Choi, H. (2010). A study for the improvement of foreign language education in Korea based on language education policy of the European Union. *Foreign Languages Education*, 17(2), 359-381.

- Commission on Higher Education. (2016). *Policy on raising English language standards in higher education institutions*. Retrieved from http://www.dqe.mhesi.go.th/front_home/Data%20Bhes_2559/04052559.pdf [in Thai]
- Commission on Higher Education. (2024). *Policy on raising English language standards in higher education institutions*. Retrieved from <https://www.ops.go.th/th/ches-downloads/edu-standard/item/9625-2567> [in Thai]
- Council of Europe. (2001). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment (CEFR)*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Council of Europe. (2018). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment (CEFR)*. Retrieved from <https://rm.coe.int/cefr-companion-volume-with-new-descriptors-2018/1680787989>
- Dhanasobhon, S. (2006). *English language teaching dilemma in Thailand*. Bangkok: Association Curriculum and Instruction Thailand (ACIT). [in Thai]
- Fennelly, M. G. (2016). The influence of CEFR on English language education in Japan. *Bulletin of Shikoku University*, 46, 109-122.
- Foley, J. A. (2019). Issues on the initial impact of CEFR in Thailand and the region. *Indonesian Journal of Applied Linguistics*, 9(2), 359-370.
- Gultom, E. (2016, May 11-12). Assessment and evaluation in EFL teaching and learning. In *The Fourth International Seminar on English Language and Teaching (ISELT-4)* (pp. 190-198). Universitas Negeri Padang, Indonesia.
- Hawes, C. J., & Atthaphonphiphat, S. Ch. (2020). CEFR & English language teaching standardization at Suratthani Rajabhat University. *Journal of Humanities and Social Sciences Suratthani Rajabhat University*, 12(2), 59-77. [in Thai]
- Hwang, P. (2016). A study on the adequacy of the achievement standards of primary English reading in the 2015 revised national curriculum. *Journal of the Korea English Education Society*, 15(4), 147-165.
- Jeon, J., & Kim, J. (2018). An analysis on the standard of language competence between 2015 revised English curriculum and CEFR basic user level. *Journal of Learner-Centered Curriculum and Instruction*, 18(7), 65-87.

- Jeong, H. (2014). A comparative study of the Japanese achievement standard on the 2009 revised curriculum and CEFR JF standard. *Journal of Japanese Language and Literature*, 61, 281-289.
- Junwanna, P. (2023). *A report of grade result of English for 21st century learners in general education section in the year of 2023*. Bangkok: Phranakhon Rajabhat University. [in Thai]
- Ketamon, Th., Pomduang, P., Phayap, N., & Hanchayanon, A. (2018). The implementation of CEFR in the Thai education system. *Hatyai Academic Journal*, 16(1), 77-88. [in Thai]
- Kulsiri, S. (2006). *A critical analysis of the 2001 national foreign language standards-based curriculum in the Thai school system* (Unpublished doctoral dissertation). University of Canberra, Canberra.
- Larsen-Freeman, D. (2002). *Techniques and principles in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lee, B. C. (2020). Applicability of CEFR to national curriculum and assessment of English. *Korea Journal of English Language and Linguistics*, 20(1), 496-516.
- Lee, Y. S., & Kim, H. Y. (2009). A comparative study of the achievement standards between the revised Korean National Curriculum of English and Common European Framework of References (CEFR). *Modern English Education*, 10(2), 108-132.
- Ministry of Education. (2008). *Learning content organization learning areas (foreign languages), Basic education core curriculum (A.D. 2008)*. Bangkok: Teachers Council Printing House. [in Thai]
- Moser, J. (2015). From a knowledge-based language curriculum to a competency-based one: The CEFR in action in Asia. *Asian EFL Journal*, 88, 1-29.
- Nawong, W., Moore, K. S., & Wichitputcharporn, W. (2019). Approaches to enhance English teaching methodology in line with The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) under Pathumtani Primary Educational Service Area Office 1 and 2. *Journal of Educational Administration*, 16(30), 176-187. [in Thai]
- North, B. (2007). The CEFR: development, theoretical and practical issues. *Babylonia*, 1(07), 22-29.
- North, B. (2008). The relevance of the CEFR to teacher training. *Babylonia*, 2(08), 55-57.
- Office of the Basic Education Commission. (2014). *Manual for organizing new English teaching methods*. Bangkok: The War Veterans Organization of Thailand. [in Thai]

- Pattaradechakul, N., Daungkaew, R., Chongchaoen, K., & Ritcharoon, P. (2023). The development of English teacher competency for student learning in the 21st century for private basic education schools under the Office of the Private Education Commission. *Hatyai Academic Journal*, 21(2), 261-292.
- Pomin, T., & Srinonyang, P. (2020). Applying web-based instruction EFL for undergraduate students to improve the English language ability based on the reference levels of the Common European Framework of Reference for Languages. *Journal of Modern Learning Development*, 5(5), 212-223. [in Thai]
- Poszytek, P. (2012). Policy perspectives from Poland. In M. Byram & L. Parmenter (Eds.), *The Common European Framework of Reference: The globalization of language education policy* (pp. 97-103). Bristol: Multilingual Matters.
- Putri, N. S. E., Pratolo, B. W., & Setiani, F. (2019). The alternative assessment of EFL students' oral competence: Practices and constraints. *Ethical Lingua Journal of Language Teaching and Literature*, 6(2), 72-85.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative language teaching today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sae-Lao, R. (2013). *The logic of the Thai higher education sector on quality assessment policy* (Doctoral dissertation). Columbia University, New York.
- Steiner-Khamsi, G. (2006). The economics of policy borrowing and lending: A study of late adopters. *Oxford Review of Education*, 32(5), 665-678.
- Uri, N. F. M., & Abd Aziz, M. S. (2018). Implementation of CEFR in Malaysia: Teachers' awareness and the challenges. *3L: Language, Linguistics and Literature - The Southeast Asian Journal of English Language Studies*, 24(3), 168-183.
- Widdowson, H. G. (1978). *Teaching language as communication*. Oxford: Oxford University Press.
- Zaki, A. W., & Darmi, R. (2021). The implementation of CEFR in ESL learning: Why does it matter to the Malaysian education system?. *Asian Journal of Assessment in Teaching and Learning*, 11(2), 1-13.